

en udvidet Adgang til at træffe Dyrtidsforanstaltninger. Navnlig forekommer det mig, at det i hans Udtalelser kom stærkt til Orde, at Venstre nu definitivt har brudt med det, som det afdøde Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) i de første Maaneder af Krigen saa stærkt forfægtede, at Byrden ved Dyrtidsforanstaltningerne, hvad enten de tog Sigte paa det ene eller det andet, burde lægges paa de velhavende Klasser, og at Foranstaltningerne skulde være af en almindelig Karakter. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Verninge, var han absolut imod at gaa til en Udvidelse af saadanne Foranstaltninger, som havde almindelig Karakter, og Forholdet maa da blive, at Dyrtidsforanstaltningerne i steds mere udpræget Grad faar Karakteren af at være Almisseforanstaltninger, saa at det bliver en Hjælp til de fattige. De faar en særlig Stilling med Hensyn til Dyrtidsloven.

Venstre vil ikke være med til at udvide Foranstaltninger, der har en almindelig Karakter, fordi disse Foranstaltninger kommer ogsaa de mere velstillede til gode. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at paavise og skal derfor ikke her gentage det, at det er overordentlig lidt, der spares for Samfundet ved at unddrage de mere velhavende Klasser fra at faa Del i Dyrtidsforanstaltningerne. Det er en saa lille Procentdel af den store Befolkning, der kan siges at være velhavende i den Forstand, at de kan undrages fra Foranstaltningerne, at det at unddrage dem fra Foranstaltningerne ikke betyder stort for Statskassen eller Kommunekassen, og jeg tror, at den Erfaring, man har gjort rundt omkring i de Kommunalbestyrelser, i hvilke man virkelig har gjort sig Umage for at mildne Dyrtidens Tryk, er denne, at man naar længst med sine Foranstaltninger, naar bedst det, man tilsigter, naar man gør disse Foranstaltninger almindelige, naar Prisnedsættelsen bliver for alle i Kommunen, hvad enten de er fattige eller rige. Men saaledes som Dyrtidsloven nu er, er det overordentlig vanskeligt for Kommunerne at træffe mere almindelige Foranstaltninger, fordi Dyrtidslovens § 2 hindrer Kommunerne fra at skaffe sig de nødvendige Pengemidler. Det er i mange Kommuner saa at sige næsten umuligt at skaffe Dækning for Udgifterne, naar de skal afholdes i Henhold til Dyrtidslovens § 2. Da der nu aabner sig en Mulighed for Kommunerne til i videre Udstrækning

at træffe almindelige Foranstaltninger, idet Udgifterne ikke bliver nær saa store som tidligere, naar Foranstaltningerne kan træffes i Henhold til § 1, har jeg med Glæde hilst det foreliggende Lovforslag, og jeg hørte med Bekymring paa de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem fra Verninge, thi de giver mig kun ringe Haab om, at vi skal naa et godt Resultat. Ja, jeg sporede endog i hans Udtalelser en ligefrem Opfordring til Kommunerne til at gøre saa lidt som muligt.

Det ærede Medlem sagde, at som Lovforslaget her forelaa, var det nærmest en Opfordring til Kommunalbestyrelserne til at sidde og spekulere paa, hvilke Udgifter de nu kunde afholde i Henhold til Dyrtidsloven. Jeg tror egentlig ikke, der vil kunne findes ret mange Kommunalbestyrelser, der vil gøre sig Umage med at spekulere paa, hvilke særlige Udgifter der skulde afholdes. Det, Kommunalbestyrelserne vil komme til at tænke over, er ikke, hvilke Udgifter der skulde afholdes i Henhold til Dyrtidsloven, men hvilke Foranstaltninger der kunde træffes for at hjælpe Befolkningen over Dyrtidens Vanskeligheder. Det ærede Medlem sagde, at man burde snarere opfordre til saa stor Sparommelighed som muligt. Ja, en Opfordring i saa Henseende kan man betyde, at man opfordrer til at træffe saa faa og saa smaa Foranstaltninger til at afhjælpe Dyrtidens Vanskeligheder som muligt. Jeg havde ikke ventet, at det ærede Medlem vilde have gjort sig til Talsmand for en Opfattelse som den, her er kommet til Orde.

Med disse Bemærkninger kan jeg slutte, og jeg vil anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, jeg antager bliver nedsat. Trods alle ilde Varsler haaber jeg, Lovforslaget maa faa en saadan Karakter, at det, naar det bliver til Lov, kan betegnes som et Tillæg til den gældende Dyrtidslov ogsaa i den Forstand, at denne Lov bliver bedre anvendelig i Kommunerne, end den hidtil har været.

Ellinger: Det er lykkeligvis ikke gaaet, som det blev profeteret, da Verdenskrigen brød ud, at Varepriserne vilde stige betydeligt, at der vilde blive Arbejdsløshed, og at Betalingen for Arbejde i alt Fald vilde blive meget lav. Vel er Varepriserne steget ret betydeligt, men der har været rigeligt Arbejde, og Arbejdslønnen har været særdeles høj. Naar det angives, at Vareprisernes Stigning for almindelige Livsformødenheder gennemsnitlig kan sæt-